

tagelse betød, at man vilde faste Bragt her paa. Om der end naturligvis kan modificeres meget i Enkeltheder, ser jeg kun Vænsningen af Striden ad denne Vej. Vil man altsaa ikke have en endeløs Strid, tror jeg, man nødvendigvis maa gaa frem ad den Vej. Teaterkommissionen har paapeget, og jeg tror, at der kan opnaas Tilfredsstillelse af de væsentligste Ønsker ad den Vej. — Naar jeg derfor nu stemmer for Lovforslaget uforandret ogsaa paa dette Punkt, er det i den Fortrosthed og det Haab, at dermed ikke Bommen er slaaet ned for yderligere Bestræbelser i Retning af at løse Spørgsmaalet om det kongelige Teater paa den Maade, Kommissionen har antydet, saaledes at der, hvad der ogsaa en Gang har været betegnet i Teaterkommissionen, ogsaa ad denne Vej kunde naas et Forlig for Teaterspørgsmaalet.

Breinholt-Bandborg: I de 25 Aar, jeg har haft den Ære at sidde i dette Ting, har jeg, om jeg mindes ret, aldrig taget Ordet ved Finanslovens 1ste Behandling. Allermindst havde jeg tænkt mig, hæs som jeg er, at skulle gøre det denne Gang, men det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen), der indledede Forhandlingerne i Saar, anstillede en Sammenligning mellem, hvad der paa dette Finanslovsforslag bevilges til Industri og Haandværk samt Handel, og hvad der bevilges til Landbrugets Fremme, en Sammenligning af den Art, at jeg som Landbrugets Repræsentant troede straks at maatte begære Ordet for at føre denne Sammenligning lidt videre, for at se lidt nøjere paa de af ham fremdragne Tal.

Det ærede Medlem begyndte sin Sammenligning med at sige, at der paa dette Finanslovsforslag bevilges til Landbrugets Fremme ikke mindre end 1,600,000 Kr. — jeg tillader mig at afrunde Summerne for Nemheds og Letforstaaeligheds Skyld; thi her gælder det jo slet ikke om et Par Hundrede Kroner mere eller mindre — og som et Erhverv, der staar Landbruget nær, uden at han dog vilde lægge den dertil bevilgede Sum over paa Landbruget; nævnedes det ærede Medlem Fiskeriet, til hvis Fremme der er bevilget en Sum af ca. 155,000 Kr., medens der til Industri og Haandværk kun er bevilget en Sum af 250,000 Kr. og til Handel i alt kun 24,000 Kr. Det ærede Medlem drog — det skylder jeg ham at indrømme — i hvert Fald ikke nogen videre stærk Konklusion af disse Talopgivelsjer, men Tendensen i dem laa jo tydelig nok for. Der var allerførst den vel turnerede Bestræbelser for at føre Bevillingen til Fiskeriets Fremme over paa Landbrugets Konto. Jeg ved ikke,

om det ærede Medlem skulde være ubidende om, at netop de største Fiskerier drives fra Købstæder og købstadlignende Byer. Jeg skal i den Henseende blot nævne: Skagen, Frederikshavn, Nykøbing paa Mors, Lemvig, Hjerting, Esbjerg, Grenaa, Middelfart, Kjerteminde, Nyborg og Korsør, der alle kunne mønstre ganske smukke Fiskerflaader; den Række turde være tilstrækkelig til at vise, hvor Fiskeriet, i alt Fald nærmest, hører hjemme. — Dernæst gif det ærede Medlem over til at ironisere over det meget lille Beløb, der er bevilget til Handelen, og mente, at det viste, at man havde god Tro til, at Handelen kunde staa paa egne Ben, kunde klare sig selv. Men jeg tror dog alligevel, at Handelen nok ønsker Statens Støtte, og jeg er overbevist om, at man imødekommer et i Tiden særlig aktuelt Ønske hos den københavnske Handelsstand, naar der nu i dette Aar af Rigsdagen paa særlig Lov vil blive bevilget af Havnekasien 600,000 Kr. til en Sundisbrøder; men det er formentlig i Ojeblikket undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed. Forstøtten mellem Bevillingerne tager sig mindre overvældende ud, naar man har disse 600,000 Kr. i mente, og endnu mindre overvældende bliver den, hvis man oprifter den ikke overvættede gamle Grindring om, hvad Frihavnen har kostet Staten. Jeg skal her blot nævne et enkelt Led i den lange Beføstningskæde, nemlig det, at Frihavnen nødvendiggjorde en Vortfalden af Skibsafgiften, der alene repræsenterer en Kapital af 25 Millioner. Er det ikke haardt nok, at vi Landbrugere skulle høre og se stillet op disse stakkels 24,000 Kr. til Handelen mod Landbrugets store Krav paa Finansloven, naar man tager disse af mig her nævnte Forhold i virkelig og fuld Betragtning? — Men ikke nok hermed. Det ærede Medlem forbigit i sin Sammenligning aldeles et stort, vigtigt og dygtigt Erhverv, det, som vel næst Landbruget bringer de fleste Penge hjem til Landet, nemlig Skibsfarten. Ogsaa dette Erhverv søger Staten at fremme og støtte, og man vil paa det os forelagte Finanslovsforslag under Marineministeriet finde en lang Række af Bevillinger i saa Henseende, til Opmudringsvæsenet, Maskinisteksamen, Navigationsvæsenet, Lods væsenet, Fyr- og Bagervæsenet, Søfortartvet o. s. v. o. s. v. tilsammenlagt, naar jeg fradrager det, der ikke direkte kommer vor Søfart til gode, 1,200,000 Kr. Det vejer allerede godt op mod, hvad der her bevilges til Landbrugets Fremme. — Det turde maaste være mig tilladt ved samme Lejlighed at minde om, at Industrien dog ikke altid er Stedharn ved Bevillinger paa Finansloven. Jeg